

PP-psykologenes gullposisjon

Det er den samlede innsatsen til flere tjenester som vil avgjøre om Psykologforeningen lykkes med sitt hovedsatsingsområde «forebygging for barn og unge».

TEKST

Tor Levin Hofgaard

PUBLISERT 4. januar 2018

PP-TJENESTEN

FOREBYGGENDE INNSATS MÅ foregå på tvers av samfunnssektorene. Den må foregå der barn og unge lever sitt liv: i familien, i barnehagene, på skolene og fritidsarenaene. Der kan vi motvirke sårbarhet som utvikler seg til problemer og risikoatferd. Vårt anliggende er ikke hver tjeneste især, men om summen av de ulike tjenestenes oppgaver og innsats i tilstrekkelig grad bidrar til at alle barn og unge opplever trivsel, trygghet og utvikling.

PP-tjenesten gjør en viktig forskjell i mange barns hverdag, slik Aleksandra Marković og Camilla Bärthel Flaaten påpeker i desemberutgaven av Psykologtidsskriftet. Og det fortjener den anerkjennelse for:

- Når de som i Nittedal kommune så tydelig erkjenner den tette sammenhengen mellom psykisk helse og læring, og samarbeider med skole og hjem om å lage gode systemer for å forebygge skolefravær.
- Når de som i Skedsmo veileder lærerne i psykisk helse, klasseledelse og andre forhold som bidrar til trivsel og læring.
- Når de som i Fjell kommune utenfor Bergen sakte, men sikkert – og i tett samarbeid med skolen – etablerer en kultur og et språk for å snakke om følelser og atferd sammen med læreren. Nå de skaper forutsetning for å kunne samarbeide om elever som virkelig sliter, og elevene ikke lenger blir stemplet som «umulige».

Psykologforeningen er opptatt av at PP-psykologene skal få utnyttet sin kompetanse best mulig. I vår høringsuttalelse til *Forslag til forskrift om kommunens helsefremmende og forebyggende arbeid i helsestasjons- og skolehelsetjenesten* foreslår vi å forskriftsfeste samarbeidet mellom skolehelsetjenesten og Pedagogisk-psykologisk tjeneste (PPT). De er begge sentrale aktører som hver for seg har i oppgave å samarbeide med barnehager

og skoler om et godt lærings- og arbeidsmiljø som gir grunnlag for helse, trivsel og utvikling.

Men gjennom hvert sitt lovverk har de til dels overlappende mandat og oppgaver. Verken helsemyndighetene eller utdanningsmyndighetene peker imidlertid på hvordan disse, ganske like og viktige, oppdragene skal supplere og utfylle hverandre. Dermed risikerer vi å «sektorisere hodet» til barna våre og undergrave muligheter til helhetlige og sammenhengende tjenester.

Over hele landet gjøres det en betydelig innsats for at barn og unge skal komme seg gjennom og ha utbytte av skolegangen. Det er noe av det viktigste vi kan gjøre. Det er en gylden inngangsbillett til å klare seg best mulig i samfunnet vårt, og det fordrer innsats fra alle ledd i kommunen på tvers av tjeneste- og faggrenser. Det er i et slikt perspektiv vi må se Psykologforeningens hovedsatsingsområde.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 1, 2018, side 52

TEKST

Tor Levin Hofgaard, president i Norsk psykologforening